

Dosarul nr. 2rac-62/22
2-20137300-01-2rac-06042022

Prima instanță - (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) jud: G. Manoli
Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) jud: V. Sîrbu, D. Dulghieru, V. Buhanaci

DECIZIE

1 iunie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătoriai

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Mariana Pitic
Victor Burduh
Dumitru Mardari

examinând recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „GBG-MLD”,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „GBG-MLD” împotriva Instituția Medico-Sanitară Publică Institutul Oncologic cu privire la încasarea datoriei, a penalității și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 10 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 2 noiembrie 2020, SRL „GBG-MLD” a depus cerere de chemare în judecată împotriva IMSP Institutul Oncologic, solicitând încasarea datoriei de 1 307 610 lei, a penalității contractuale în mărime de 65 380,05 lei și a cheltuielilor de judecată formate din plata taxei de stat în mărime de 41 189,72 de lei.

În motivarea acțiunii, s-a invocat că SRL „GBG-MLD” și IMSP Institutul Oncologic au încheiat contractul de vânzare-cumpărare nr.10/1 din 25 februarie 2015, care a fost înregistrat la Agenția Achiziții Publice cu nr.15/00291/001 la 3 martie 2015.

SRL „GBG-MLD” și-a îndeplinit obligațiile contractuale asumate livrând IMSP Institutul Oncologic mărfuri în sumă de 1 307 610 lei, fapt confirmat prin facturile fiscale nr.FB7524817 din 17 martie 2015, în sumă de 634 860 de lei și nr.FB7525168 din 6 aprilie 2015, în sumă de 672 750 de lei.

Conform pct.3.4 din contractul de vânzare-cumpărare nr.10/1 din 25 februarie 2015, achitarea mărfii urma a fi efectuată în decurs de 30 zile calendaristice după livrare.

Compania reclamantă a notificat în mod repetat instituția pârâtă pentru a plăti datoria, însă aceasta nu a fost achitată.

S-a menționat că potrivit pct.9.9 din contract, instituției pârâte i-a fost calculată penalitatea de întârziere în sumă de 65 380,05 lei.

Prin hotărârea din 24 februarie 2021, a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, s-a admis cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „GBG-MLD” împotriva IMSP Institutul Oncologic cu privire la încasarea datoriei, a penalității și compensarea cheltuielilor de judecată.

S-a încasat de la IMSP Institutul Oncologic în beneficiul SRL „GBG-MLD” suma de 1 307 610 lei, cu titlu de datorie neachitată.

S-a încasat de la IMSP Institutul Oncologic în beneficiul SRL „GBG-MLD” suma de 65380,05 lei, cu titlu de penalitate contractuală.

S-a încasat de la IMSP Institutul Oncologic în beneficiul SRL „GBG-MLD” taxa de stat în mărime de 41189,72 de lei, achitată pentru examinarea cererii de chemare în judecată.

La 22 martie 2021, IMSP Institutul Oncologic a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea acesteia și emiterea unei hotărâri noi, prin care cererea de chemare în judecată depusă de SRL „GBG-MLD” să fie respinsă integral.

Prin decizia din 10 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarat de IMSP Institutul Oncologic.

S-a casat integral hotărârea din 24 februarie 2021, a Judecătorei Chișinău, sediul Centru și s-a pronunțat o hotărâre nouă, prin care:

Cererea de chemare în judecată depusă de SRL „GBG-MLD” împotriva IMSP Institutul Oncologic cu privire la încasarea datoriei, a penalității și compensarea cheltuielilor de judecată, s-a respins ca fiind depusă cu încălcarea termenului de prescripție.

La 24 februarie 2022, SRL „GBG-MLD” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea deciziei și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului, a invocat că decizia este pasibilă de a fi casată în baza temeiurilor prevăzute de art. 432 alin. (2) lit. a), b) și c) din Codul de procedură civilă.

În acest context, a indicat că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată, a interpretat eronat normele de drept material, nu a dat apreciere justă probelor precum și nu a apreciat corespunzător circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea cauzei. Iar, concluziile instanței expuse în decizia atacată sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei și decizia este arbitrară.

A menționat că instanța de apel nu a ținut cont de argumentele invocate de SRL „GBG-MLD”, asigurând astfel emiterea unei hotărâri unilaterale, ilegale, nefondate și neîntemeiate, în așa mod fiind încălcate și normele procedurale ce guvernează litigiul.

Mai mult decât atât, inexistența a mențiunilor în cuprinsul deciziei motivate despre cele dezbătute în cadrul ședințelor de judecată, denotă ideea unei examinări superficiale a materialelor dosarului, de către instanța fiind încălcate prevederile art. 239 din Codul de procedură civilă, care prevede expres că hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată.

Prin urmare, consideră că instanța de apel și-a motivat decizia neîntemeiat pe faptul existenței contractului de vânzare-cumpărare nr.10/1 din 25 februarie 2015, care a fost înregistrat la Agenția Achiziții Publice cu nr.15/00291/001 la 3 martie 2015, apreciind greșit că termenul de prescripție este expirat și a aplicat eronat prevederile art.267 din Codul civil (în redacția în vigoare până la 1 martie 2019) care a prevăzut că termenul general de prescripție în interiorul căruia persoana poate să-și apere, pe calea intentării unei acțiuni în instanța de judecată, dreptul încălcat este de 3 ani.

În acest sens, a susținut că pe parcursul mai multor ani, întru soluționarea amiabilă a situației și executarea obligațiilor contractuale, SRL „GBG-MLD” a întocmit și expediat în adresa IMSP Institutul Oncologic mai multe scrisori: o notificare, notificare repetată, somație finală, somație finală repetată etc., la care au parvenit răspunsuri oficiale din partea recurentului, prin care ultimul invoca inexistența în contabilitate a facturilor fiscale, a contractului, solicita prezentarea unor documente, după obținerea cărora promitea asigurarea accesului reprezentanților companiei recurente în incinta instituției pentru efectuarea instalării echipamentelor medicale livrate (aflate în depozitul instituției până la moment) și achitarea ulterioară a datoriei.

Totodată, a menționat că IMSP Institutul Oncologic, în cadrul corespondenței, nu a invocat niciodată expirarea termenului de prescripție.

Astfel, SRL „GBG-MLD” consideră că IMSP Institutul Oncologic a acționat cu rea-credință și intenționat a indus în eroare în privința intențiilor sale legate de achitarea datoriei.

În acest context, a menționat că instanța de apel nu a ținut cont de existența scrisorii oficiale a IMSP Institutul Oncologic nr.02-07/1418 din 20 decembrie 2019, prin care ultima a recunoscut existența datoriei și acțiunile care urmează a fi realizate.

Iar, în conformitate cu art. 401 alin. (1) lit. a) din Codul civil (în redacția din 1 martie 2019), cursul prescripției extinctive se întrerupe: printr-un act voluntar de executare sau prin recunoașterea, în orice alt mod, expres sau tacit, a dreptului a cărui acțiune se prescrie, făcută de către cel în folosul căruia curge prescripția. Constituie acte de recunoaștere tacită executarea parțială a obligației, achitarea, în tot sau în parte, a dobânzilor sau a penalităților, constituirea unei garanții, solicitarea unui termen de plată, declararea compensării și alte asemenea manifestări care să ateste în mod neîndoielnic existența dreptului celui împotriva căruia curge prescripția.

Totodată, conform art. 401 alin. (2) și (3), după întreruperea cursului prescripției extinctive, începe să curgă un nou termen. Timpul scurs până la întreruperea cursului prescripției extinctive nu se include în noul termen de prescripție extintivă.

În cazul survenirii circumstanței indicate la alin. (1) lit. a), începe să curgă un nou termen de prescripție extinctivă chiar dacă circumstanța survine după expirarea termenului de prescripție extinctivă.

Aceleași prevederi se conțin și în art.277 din Codul civil în redacția de până la 1 martie 2019.

De asemenea, a susținut că instanța de apel nu a ținut cont și nu a interpretat corect faptul că la examinarea în prima instanța IMSP Institutul Oncologic nu s-a prezentat, fiind citat legal (există confirmarea transmiterii citației în adresa electronica oficiala a instituției).

Totodată, recurentul a remarcat că în solicitările cererii de apel de puse de IMSP Institutul Oncologic nu este indicată respingerea ca tardiva a acțiunii reclamantului, ci se cere respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată.

Astfel, consideră că instanța de apel a depășit limitele solicitărilor apelului, ceea ce contravine art.60 alin. (4) și 240 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Totodată, a menționat că apelantul nu a invocat excepția de tardivitate în conformitate cu prevederile art. 186¹ din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Referitor la termenul de declarare a recursului, Colegiul reține că, copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată companiei recurente prin intermediul poștei (f.d.99), însă dovada legală de recepționare a acesteia lipsește la dosar.

În cererea de recurs, reprezentantul SRL „GBG-MLD” a menționat că decizia a fost recepționată la 6 ianuarie 2022.

Din acest motiv, Colegiul consideră că recursul depus la 24 februarie 2022, a fost declarat în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Curtea Supremă de Justiție a comunicat IMSP Institutul Oncologic cererea de recurs la 14 aprilie 2022 (f.d.117).

Prin referința din 10 mai 2022, IMSP Institutul Oncologic a solicitat declararea recursului drept inadmisibil.

Prin încheierea din 11 mai 2022 a Curții Supreme de Justiție, recursul declarat de SRL „GBG-MLD” a fost considerat admisibil.

În conformitate art. 441 din Codul de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

Conform art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

Art. 444 din Codul de procedură civilă, prevede că recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces. Completul din 5 judecători decide asupra oportunității invitării tuturor participanților sau a reprezentanților acestora pentru a se pronunța cu privire la problemele de legalitate invocate în cererea de recurs.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită cauza spre rejudecare în instanța de apel o singură dată dacă eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sânt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural. Deși alin. (3) al normei enunțate specifică concret care încălcări sau erori se consideră drept omisiuni procedurale, alin. (4) menționează că și săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, iar alin. (5) al normei date prevede că temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 118 alin. (3) din Codul de procedură civilă, circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

Art. 239 din Codul de procedură civilă, statuează că hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

În conformitate cu art. 373 alin. (1), (2), (5) din Codul de procedură civilă, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanța de apel de către participanții la proces. Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Examinând recursul declarat împotriva deciziei din 10 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, în limitele controlului de legalitate, în raport cu criticele

invocate în recurs și referință, pe baza materialelor din dosar, în coroborare cu normele de drept aplicabile, Colegiul consideră că acesta urmează a fi admis, cu casarea integrală a deciziei și trimiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată, pentru considerentele ce vor fi arătate în continuare.

Cercetând starea de fapt în baza materialelor și lucrărilor dosarului, Colegiul constată că la 25 februarie 2015 SRL „GBG-MLD” și IMSP Institutul Oncologic au încheiat contractul nr.10/1 de achiziționare a microscopului chirurgical ORL.

Contractul menționat a fost înregistrat la Agenția Achiziții Publice cu nr.15/00291/001 la 3 martie 2015.

SRL „GBG-MLD” invocând că și-a îndeplinit obligațiile contractuale asumate, livrând IMSP Institutul Oncologic mărfuri în sumă totală de 1 307 610 lei, prin acțiunea înaintată, a solicitat de la IMSP Institutul Oncologic încasarea datoriei de 1 307 610 lei și a penalității contractuale în mărime de 65 380,05 lei.

Fiind judecată cauza, prin hotărârea din 24 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a admis cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „GBG-MLD” împotriva IMSP Institutul Oncologic cu privire la încasarea datoriei, a penalității și compensarea cheltuielilor de judecată și s-a încasat de la IMSP Institutul Oncologic în beneficiul SRL „GBG-MLD” suma de 1 307 610 lei, cu titlu de datorie neachitată, suma de 65 380,05 lei, cu titlu de penalitate contractuală și suma de 41 189,72 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată, pentru taxa de stat achitată pentru examinarea cererii de chemare în judecată.

IMSP Institutul Oncologic a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea ei și emiterea unei hotărâri noi, prin care cererea de chemare în judecată depusă de SRL „GBG-MLD” să fie respinsă integral.

Judecând apelul, prin decizia din 10 noiembrie 2021, Curtea de Apel Chișinău l-a admis, a casat integral hotărârea din 24 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și a pronunțat o hotărâre nouă, prin care cererea de chemare în judecată depusă de SRL „GBG-MLD” împotriva IMSP Institutul Oncologic cu privire la încasarea datoriei, a penalității și compensarea cheltuielilor de judecată, s-a respins ca fiind depusă cu încălcarea termenului de prescripție.

În motivarea deciziei, instanța de apel a conchis că, compania reclamantă s-a adresat cu acțiune în judecată tardiv și nu a solicitat repunerea în termen, iar reprezentantul IMSP Institutul Oncologic, în cererea de apel, a invocat prescripția termenului de adresare cu acțiune în judecată.

De asemenea, Colegiul instanței de apel a reținut că acțiunea urmează a fi respinsă ca fiind prescrisă, deoarece repunerea de către instanța de judecată din oficiu în termenul de prescripție a părții care a omis termenul de procedură, este inadmisibilă, fiind în contradicție cu prevederile legale și jurisprudența CtEDO.

Astfel, având în susținere prevederile art. 267 alin. (1) din Codul civil (în redacția în vigoare la data producerii faptului juridic) instanța de apel a constatat că, contractul nr.10/1 de achiziționare a microscopului chirurgical ORL, a fost încheiat de părțile contractante SRL „GBG-MLD” și IMSP Institutul Oncologic, la 25 februarie 2015, iar cererea de chemare în judecată a fost depusă la 2 noiembrie 2020.

În context, Colegiul instanței de apel a concluzionat că acțiunea este depusă peste termen, reținând că faptul juridic, încheierea de către părți a contractului nr.10/1 de achiziționare a microscopului chirurgical ORL, a avut loc la 25 februarie 2015, însă compania reclamantă s-a adresat în instanța de judecată cu acțiune abia la 2 noiembrie 2020.

Nefiind de acord cu soluția instanței de apel, SRL „GBG-MLD” a declarat recurs împotriva deciziei din 10 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău.

Examinând recursul declarat, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că acesta este întemeiat și urmează a fi admis, pentru considerentele ce se vor arăta în continuare.

Inițial Colegiul menționează că la cazul din speță sunt aplicabile prevederile Codul civil în redacția legii în vigoare până la 1 martie 2019, în contextul în care prin acțiunea înaintată 2 noiembrie 2020 s-a solicitat încasarea datoriei de 1 307 610 lei și a penalității de 65 380,05 lei, conform contractului de vânzare-cumpărare nr.10/1 din 25 februarie 2015.

Or, art. 7 alin. (1) Codul civil, stipulează că, legea civilă nu are caracter retroactiv. Ea nu modifică și nici nu suprimă condițiile de constituire a unei situații juridice constituite anterior, nici condițiile de stingere a unei situații juridice stinse anterior. De asemenea, legea nouă nu modifică și nu desființează efectele deja produse ale unei situații juridice stinse sau în curs de realizare.

Astfel, Colegiul subliniază că în conformitate cu art. 271 din Codul civil în redacția legii în vigoare până la 1 martie 2019, cursul prescripției extinctive se întrerupe: a) în cazul intentării unei acțiuni în modul stabilit; b) în cazul în care debitorul săvârșește acțiuni din care rezultă că recunoaște datoria.

După întreruperea cursului prescripției extinctive, începe să curgă un nou termen. Timpul scurs până la întreruperea cursului prescripției extinctive nu se include în noul termen de prescripție extintivă.

La cazul din speță, în recurs s-a invocat că instanța de apel, nu a cercetat multiaspectual și complet toate probele din dosar în ansamblul și interconexiunea lor iar, în consecință, a aplicat eronat prevederile art.267 din Codul civil (în redacția în vigoare până la 1 martie 2019) și a apreciat greșit că termenul de prescripție privind înaintarea acțiunii în judecată a expirat.

Referitor la acest aspect, reprezentantul SRL „GBG-MLD” a menționat că instanța de apel a omis să examineze scrisoarea IMSP Institutul Oncologic nr.02-07/1418 din 20 decembrie 2019 (f.d.32), prin care ultima a recunoscut existența datoriei și, începând cu această dată, în corespundere cu prevederile art. 277 din Codul civil în redacția în vigoare până la 1 martie 2019, cursul prescripției extinctive s-a întrerupt și a început să curgă un nou termen de prescripție extintivă.

Astfel, principala critică a recurentului s-a axat pe argumentul că instanța de apel nu a apreciat pe deplin circumstanțele importante pentru judecarea cauzei, și anume, nu a cercetat corespondența dusă de SRL „GBG-MLD” cu IMSP Institutul Oncologic, prin care s-ar demonstra că ultima a săvârșit acțiuni din care să rezulte că recunoaște datoria, iar data de la care și-a început cursul termenului de prescripție extintivă eronat a fost calculat de către Colegiul instanței de apel.

Judecând recursul, Colegiul consideră criticile aduse în cererea de recurs întemeiate.

Și anume, pornind de la argumentele acestuia, Colegiul lărgit constată că într-adevăr, soluția instanței de apel a fost dată fără o analiză cuvenită a tuturor probelor și circumstanțelor importante.

Instanța de apel nu a cercetat îndeajuns starea de fapt a speței, iar drept consecință prematur a tras concluzii referitor la faptul că cererea de chemare în judecată a fost depusă peste termenul de 3 ani, stabilit expres la art. 267 alin. (1) din Codul civil (în redacția în vigoare până la 1 martie 2019).

Această ipoteză profilează incertitudinea concluziei date de instanța de apel, care rezultă din judecarea formală a cauzei, fapt ce constituie o violare a articolului 6 § 1 CEDO și a dreptului litiganților la un proces echitabil. Or, actul judecătoresc trebuie să corespundă tuturor normelor de drept, să fie clar, înțeles de părțile implicate în litigiu și să răspundă în mod sigur și expres la toate cererile și obiecțiile formulate de către părți, ceea ce în speță lipsește.

În circumstanțele constatate și expuse supra, instanța de recurs este în dificultate de a exercita controlul judiciar deplin al deciziei contestate, deoarece Curtea de Apel Chișinău s-a limitat doar la verificarea admisibilității cererii de chemare în judecată și nu a judecat fondul litigiului, fapt ce presupune că litiganților nu le-a fost asigurat dreptul la un recurs efectiv, deoarece nu au avut posibilitatea de a fi auziți de o instanță de fond și de o instanță de apel în deplină jurisdicție. Prin urmare, litiganților nu le-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auziți, combinat cu dreptul la un recurs efectiv.

Astfel, în speță, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție învederează că instanța de apel a adoptat decizia prematur, fără o apreciere a tuturor circumstanțelor și probelor prezente la dosar, iar faptul dat indică incontestabil la încălcarea de către instanța de apel a normelor de drept procedural.

Din aceste raționamente și având în vedere faptul că decizia contestată nu reflectă nici o concluzie referitoare la aspectele reținute mai sus, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de SRL „GBG-MLD”, a casa decizia din 10 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău și a remite cauza spre rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

Colegiul conchide că la rejudecarea cauzei, instanța de apel, pentru a concluziona sub aspectul tardivității sau ne tardivității acțiunii, urmează să stabilească dacă într-adevăr debitorul IMSP Institutul Oncologic a săvârșit acțiuni din care să rezulte că, cursul termenului general de prescripție extinctivă în interiorul căruia SRL „GBG-MLD” poate să-și apere dreptul încălcat, prevăzut la art. 267 din Codul civil (în redacția în vigoare până la 1 martie 2019), s-a întrerupt și a început să curgă un nou termen, potrivit art. 277 din Codul civil în redacția în vigoare până la 1 martie 2019, ca în consecință să emită o decizie legală.

În conformitate cu art. 444 și 445 alin. (1) lit. c) și alin. (3) din Codul de procedură civilă Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „GBG-MLD”.

Se casează decizia din 10 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, emisă în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „GBG-MLD” împotriva Instituția Medico-Sanitară Publică Institutul Oncologic cu privire la încasarea datoriei, a penalității și compensarea cheltuielilor de judecată, cu trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța apel, la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Maria Ghervas

Mariana Pitic

Victor Burduh

Dumitru Mardari